

EEN VOORDEELIG COUPONNETJE

Blijspel in drie bedrijven

door

H. HAGEVELD

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 5 11 24 07
Email: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **EEN VOORDELIG COUPONNETJE** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **H. HAGEVELD** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

Email: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor tryouts, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **5** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HERopvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONEN:

JUFFROUW SPIERING.

LOES, haar dochter.

KATRIEN:, haar zuster.

JUFFROUW KOOLS, een buurvrouw.

CORA, een kennisje van Loes

Het stukje speelt onder heel eenvoudige mensen in een stad, bij voorkeur bezige men "volkstaal". Katrien is een boerenvrouw.

TONEEL:

Kamer ten huize van juffrouw Spiering Links raam of ramen achter deur naar gang en straat rechts deur naar keuken enz.
Midden tafel en stoelen; verdere aankleding ad libitum.

LOES - CORA

(Komen achter op)

CORA: *(onbeduidend kind, met misplaatst air)* Waarom ga je nou niet mee? *(Neus optrekkend)* Wat... ben jij hier an 't werk? Ben je niet meer in die schoenewinkel?

LOES: Jawel, maar we zijn vandaag gesloten wegens sterfgeval.

CORA: Bof jij effe! Maar dan ben je toch helemáál geraakt, om de kamer te gaan doen! Ik zou me eigen niet laten ekspli... exploiteren.

LOES: *(schokschoudert)* Moeder is boodschappen doen. Ik heb beloofd de boel an kant te maken en koffie te zetten.

CORA: *(snuift minachtend)* Nóu... Mijn krijgen ze zo gek niet. *(Gaat zitten, haalt sigaretten te voorschijn)* Ook eentje?

LOES: *(aarzelt)* Eh...

CORA: Als je zegt dat je niet rookt, verklaar ik je beslist voor gek. *(Steekt zelf op)*

LOES: O... eh... ik rook wel, maar... niet hier in huis. Cora. Jesses, wat zit jij onder de sloef...!

LOES: *(wrevelig)* Dat hoef je niet te zeggen... da's klets. Eh... nou... geef maar op 'n sigaret.

CORA: Groot gelijk. *(Geeft sigaret en vuur)* We zijn toch zeker geen kleine kinderen meer!

LOES: *(die de "werkspullen" terzijde schoof)* Je hoeft ook niet te denken dat ik... eh... Mijn moeder is nog van de ouwerwetse stempel.

CORA: Dat kan best, maar daarom hoef jij dat nog niet te zijn. Ik heb wel beter uitgekeken... ik ben niet meer thuis; ik ben in "pension" en kan gaan en staan waar ik zelf wil.

LOES: *(ook zitten, nu)* Ach... 'k weet niet... *(Kijkt peinzend naar Cora)*

CORA: Wat kijk je? Kijk 't moois niet van me af, hoor.

LOES: Mooie jurk heb je daar an.

CORA: Vin' je niet? En me schoenen...? En me hoedje...? *(Staat op, "etaleert" zich)* En me nijlons-met-'n zwarte-hiel...? Beeldig geheeltje, hè?

LOES: O ja... dat wel.

CORA: O, ik heb nog meer fijne spullen, hoor! Laa' mijn maar schuiven; ik kan nou tenminste met me geld doen en laten wa'k zelf wil.

LOES: *(ietwat ontevreden)* Hm... Maar je houdt natuurlijk nooit 'n cent over.

CORA: Verhip, wat zou dat? Elke maand weer vers, hoor! Zeg Loes.. jij geeft zeker al je verdienste heel braaf an je moeder?

LOES: (*schokschoudert stug*) D'r wordt behoorlijk voor me gezorgd.

CORA: God, god... ben jij effe goed af?! Noue... laa' mijn maar voor me eige zorgen. (*Lachje*)

LOES: Ik krijg natuurlijk zakgeld.

CORA: (*spottend*) Toch? Maar dan mot je zeker braaf vertellen waaran je het besteed. En voor de rest maar afwachten of je moeder 't nodig vindt, dat je weer es wat nieuws krijgt. Maar dan iets dagelijks natuurlijk. (*Snuift minachtend*) Nou... bedankt, hoor...! Mijn niet gezien!

LOES: (*kregel*) Je hoeft nou ook niet te denken dat ik... e... helemaal niks zelf mag. Ik koop heus wel es iets wat ik graag hebben wil.

CORA: (*spotlachje*) 'n IJssie van 'n kwartje!

LOES: Jij bent gek! Ik ga dikwijls genoeg naar de film enne naar de kapper.

CORA: (*kijkt vluchtig minachtend naar Loes kapsel*) Ik heb 'n "kooldweef' perremenent... da's nieuwste... kost 15 gulden.

LOES: Ach kind, schep toch niet zo op... je doet of je 'n kappetalist bent.

CORA: Ik ben alleen maar niet gek en als jij je verstand gebruikt, kan je 't ook wel 'n tikkeltje beter hebben. Zelfs al blijf je thuis bij je moeke. En maak mijn nou maar niet wijs, dat je daar niks voor voelt, Loes. (*Loes haalt de schouders op kijkt ontevreden*) Zeg... weet je moeder precies wat je verdient?

LOES: Hè?... (*Kijkt haar aan*) 'k Heb toevallig 'n tientje opslag gehad enne... (*Zachter*) Nog niks tegen me moeder gezegd.

CORA: Als je 't wèl zegt, verklaar ik je alwéér voor gek.

LOES: Zie je... natuurlijk wil ik ook wel es... 'n paar centen meer in me zak hebben.

CORA: (*knikt*) O zo... daar heb je recht op. Op zo 'n manier kan, jij elke maand nog es *wat* doen... al is 't eigenlijk nog niks, 'n tientje. Toe meid, ga nou mee de stad in.

LOES: (*die wel zin heeft*) Dat kan ik niet doen, Cora.

CORA: Stel je niet an. Wie weet hoe lang je moeder nog wegblijft en dan zit jij hier maar te koekeloeren in je eentje. Wat heb je tenslotte dan nog an dat sterfgeval in je baas z'n femielje? Maar afijn, je mot 't ook zelf weten. Kan je dan niet 'n halfuurtje mee gaan? Ik wou kijken naar 'n lapje voor 'n jurk... ze hebben nieuwe soorten geëtaleerd in 't warenhuis... Ja, meid... doe dat... ga mee. Jij ken zelf goed naaien en dan koop je 'n fijn lapje. Ik heb iets gezien voor 3.90... da's 'n occasie, hoor! (*What you call*)

LOES: Ik zou wel graag 'n nieuw... (*Zichzelf onderbrekend*) Bijna vier gulden?! En drie en halve meter heb ik wel nodig!... God, maar dan komt zo 'n jurk... alleen de lap... nog op zowat 14 gulden!

CORA: Nou, suffertje... je zegt doodeenvoudig tegen je moeder, dat je 'n reuzekopie heb kanne doen, wat je vanzelf niet heb kanne late lopen... dat 't 'n restantcouponnetje was, drie en halve meter voor... laa' we zegge: 4.50 en dan leg je zelf de rest er bij.

LOES: (*overweegt, knikt langzaam*) Eigenlijk is 't nog zo gek niet.

CORA: (*sigaret dovend, opstaand*) En als jijzelf ook niet gek bent, komt 't fijn voor mekaar. En nou niet meer kletsen, ga nou maar gauw mee.

LOES: Ja, ik doe het. (*Staat op, dooft sigaret*) Maar ik wil wel als we 'n lap gekocht hebben meteen weer naar huis, hoor Cora. (*Even rechts af, deur open*)

CORA: Dat mot je zelf dan maar weten. Anders mot je zeker zonder eten naar bed, vanavond! Ik zal jou nog wel es 'n keertje meer komme halen... jij kan nog van mijn 'n hoop leren.

LOES: (*terug met hoed en tasje*) Nou... vooruit dan maar. (*Kijkt door raam*) Verdikkie, daar komt moeder net an...

CORA: Durf je nou niet? Allemachtig, wat ben jij 'n bangerd!

LOES: (*nijdig*) Ik ben niet bang, maar wat heb ik an 't gezanik en al die uitleg. (*Kijkt weer*) O... ze staat met juffrouw Kools te praten... 't Kan zijn dat ze van plan is daar naar binnen te gaan.

CORA: Gaan laten... wij gaan ook. (*Naar achterdeur*) Wie me lief heb volgt me.

LOES: Toe maar... 't kan me ook eigenlijk niks schelen.

CORA: Mooi, misschien wor' je nog wel es 'n grote mei. (*Beiden af Toneel even leeg*)

SPIERING - KOOLS

(*Komen achter op ; Spiering met boodschappentas*)

SPIERING: Net zo ik zeg... me dochter zou intussen voor de koffie zorgen, dus waarom zou jij moeite doen, Ik zal effe me tas wegzetten en me goed af doen... Ik ben d'r warm van, wil je dat geloven? Neem 'n stoel, juffrouw Kools. mens. Kom d'r in en drink met ons 'n bakkie. (*Naar rechts*)

KOOLS: (*gaat zitten*) Ja, ik voel me benen. En 'n bakkie troost zal bèst smaken.

SPIERING: (*inmiddels af hoort men roepen*) Loes... Loeoes... Loes, waar zit je?...

KOOLS: *(fel nieuwsgierig rondkijkend, haalt snuivend haar neus op, staat dan op om de asbak te inspecteren)* Ik laat me hange, aster geen visite geweest is... want er is gerookt en d'r legge hier twee sigrettenpeukies *(Knikt)*

SPIERING: *(terug, zonder tas, hoed en mantel)* Ik snap er niks van... ik zie geen Loes en ik zie geen koffie. D'r staat water op 't oliepitje, maar...

KOOLS: Nou, juffrouw Spiering... ik denk dat ik 't wèl snap. Als u uw neus es goed ophaalt en naar die asbak kijkt, zou u dan ook niet zeggen dat er visite geweest is...?

SPIERING: Wat zegt u me daar...? *(Kijkt, snuift)* Ik zou zeggen: u heb gelijk, juffrouw Kools. Maar... dat kèn niet, juffrouw... dat ken absoluut niet. Nee, alles goed en wel, maar nou mot u niet insienewere dat mijn dochter hier visite ontvangt als ik niet thuis ben.

KOOLS: Gos, me lieve mens, ik insieneweer toch niet! Ik gebruik allenig maar me ogen en me verstand...

SPIERING: Ja... en uw neus. Dat gesnuffel... Kools. Wat zegt u? Snuffel ik? Nou nog mooier I 'n Blinde met 'n kou in z'n hoofd en 'n wasknijper op z'n neus, kan nog zien en ruiken dat er hier pas gerookt is... Hoor es, juffrouw Spiering, alles goed en wel, maar als u me nou zogezeid uit vrindschap inviteert om 'n bakkie koffie bij u te drinken, mot u niet zo... e... onderwater-stekerig gaan doen.

SPIERING: Nou mot u 't niet verkeerd opvatten... ik wil d'r niks mee gezegd hebben... Toe, blijf nou asjebliëft zitten, mens... U krijgt koffie, 't water kookt zo. U mot maar denken: ik was natuurlijk effe van me apperpo omdat ik me dochter niet zie en omdat er hier gerookt is. Wat waar is is waar, juffrouw Kools... me dochter rookt nooit.

KOOLS: Hm!...

SPIERING: Wat nou "hum"?

KOOLS: Gô... niks "hum". Maar u ken beter zeggen dat u je dochter nooit ziet roken. Die tegenwoordige jonge meide... *(Gebaar)* Stil maar, ik zeg niks meer. En bovendien... 't hoeft toch ook niet van uw dochter te zijn? D'r kenne best twee kerels geweest zijn...

SPIERING: Maar mens... praat toch niet zo eng!

KOOLS: Kerels van de belasting, bedoel ik. Da's toch niet eng! E r g wel... praat me d'r niet van!

SPIERING: Dan begriip ik nog niet waar Loes is.

KOOLS: Heus niet door de belasting in beslag genomen... hihhi! Ach juffrouw, die loopt niet in zeve slote tegelijk!

SPIERING: O... e... nee, dat geloof ik ook niet. Ze ken best effe om 'n boodschap zijn. (*Zucht*) Van de belasting gesproke: wat 'n geld, hè? En wat is alles schreeuwend duur! Als u nou ziet met wat 'n beetje boodschappen ik ben thuisgekome en wat 'n geld ik er an kwijt ben... 't Is niet te doen, juffrouw Kools... niet - té - doen.....

KOOLS: (*zucht*) O ja... en alles is navenant. 't Is erg.

SPIERING: t Is erg, juffrouw Kools.

KOOLS: Heel erg, juffrouw Spiering.

SPIERING: En nou beginnen ze weer over huurverhoging. Maar dat kèn toch niet, juffrouw... dat kèn niet! Waar moet dat vandaan komme?

KOOLS: Ik weet 't niet, me lieve mens... ik wéét 't niet!

SPIERING: Wat mot er verder van terecht komme? Nou vráág ik u...!

KOOLS: Gunst, ik weet 't antwoord ook niet, hoor!

SPIERING: Je mot er maar alleen voor staan, als weduwe zijnde met 'n klein pensjoentje.

KOOLS: Nou... alleen... U heb toch je dochter, die verdient. Neem me niet kwalijk, ik beweere heus niet dat 't bij u vetpot is... da's 't bij mij ook niet, al heb ik nog 'n man en vijf jongens. D'r is er jammer genoeg geen een bij die me nog kinderbijslag opbrengt... maar als je ziet wat die snuiters tegenwoordig voor d'r eigen nodig hebben...!

SPIERING: Ja... ach ja, juffrouw... de tijden zijn veranderd, maar niet verbeterd. Gottegottegod...! Maar apperpo van me dochter, juffrouw Kools... die verdient, dat is zo. Ze heb 'n nette betrekking in de schoenenzaak van Stiefelman... vandaag is de zaak gesloten vanwege 'n sterfgeval in de femielje Stiefelman. Best mogelijk dat er nog te erven valt ook voor meneer Stiefelman, want er zit daar wel geld en... u weet 't, juffrouw...

KOOLS: Ja, mens, de duvel doet 't altijd op 'n grote hoop.

SPIERING: Zo is 't, maar u mot nou niet denken dat 't personeel zo roijaal betaald wordt.

KOOLS: Ja, ja..... je hoort wel voortdurend over al de soosjale verbeteringen, die bereikt zijn en u hoort mijn niet zeggen, juffrouw, dat er niks bereikt is maar als alles steeds maar duurder wordt, blijf je nog waar je bent. Nou u.

SPIERING: 't Is zo... 't is zo, juffrouw Kools Ga maar 'ns na wat 't vlees kost...

KOOLS: En de koffie... de koffie, mens!

SPIERING: Herejee, nou u 't over koffie heb... (*Staat op*) Ik vergeet door 't praten helemaal ons bakkie. En 't water zal wel koken.

KOOLS: O, maar daarom zeg ik 't niet, juffrouw. Gunst, dat mot u nou niet denken... ik schaam me, wil u dat geloven, mens?

SPIERING: Da's nou maar onzin... waarvoor zou u je schamen? Ik heb zelf ook wel trek in 'n vers bakkie. (*Naar rechts*) De koffie is duur... schreeuwend duur, maar ons bakkie troost zalle we hebben, wat u?

KOOLS: Natuurlijk, juffrouw, daar hebben we recht op... daar hebben we absoluut recht op. (*Spiering wil af gaan, doch blijft omdat achter opkomt*)

LOES

(*Met pakje*)

LOES: O... dag...

SPIERING: Maar meid, waar hing jij uit?

LOES: Eh... o... ik-e... ben eeven 'n boodschap gaan doen.

SPIERING: Wat voor boodschap? Was daar zo 'n haast bij? (*Loes legt pakje, tas en hoed op een stoel. Kools "humt" om Spiering's aandacht te trekken, tikt met vinger op asbak*) O ja... Loes... ister iemand geweest, toen ik weg was?

LOES: Iemand geweest? N-nee...

KOOLS: Tjee...

SPIERING: (*naar asbak kijkend*) Niet? Dan mot jij me toch eens vertellen...

LOES: (*afleidend*) Laat ik nou eerst koffie zetten... 't water zal wel koken. (*Neemt asbak, wil naar rechts*)

SPIERING: (*staat haar in de weg*) Ja, 't water kookt, maar jij had motte zorgen dat er al koffie was. (*Wijst nu op asbak*) Maar vertel me nou es effe of jij soms in je eentje twee sigrette heb zitte roken?

LOES: Ik? (*Wrevelig*) Ach welnee... ik rook nooi... e... bijna nooit. Hè, wat doet u toch vervelend! Eh... Cora kwam even anlopen en toen hebben we samen 'n sigaret gerookt. Verhip... ik ben toch geen klein kind! (*Gaat rechts af*)

SPIERING: (*nog tegen Loes*) Nee... maare... (*tot Kools*) Nou... nou hoort u 't. Eigenlijk ister niks... U mot niet direct zo kwaaddenkend zijn, juffrouw.

KOOLS: Da's me ook iets! D'r komt geen kwaaddenkendheid bij te pas, juffrouw. U zegt: ik begrijp niet waar me dochter zit... ik zeg: d'r staat 'n asbak met twee peukies, d'r zal wel visite geweest zijn... Nou... d'r is toch visite geweest! En ben ik daarom kwaaddenkend?

SPIERING: (*haalt wrevelig de schouders op*) Ik ben niet gewend dat me dochter thuis rookt. En op die Cora heb ik 't niet erg... 't is nog

in de verre femielje, maar ze wil niet meer bij d'r ouwers thuis zijn, want die vindt ze te ouwerwets. Dat betekent: te degelijk voor madam d'r smaak. Nou... 't is me 'n smaak, die dat schepsel d'r opna houdt... als je d'r ziet gaan, dan lijkt 't wel 'n barones... 'n mislukte barones dan altijd. *(Gaat naar stoel, waarop Loes het pakje legde)*

KOOLS: *(nieuwsgierig)* Cora...? Welke Cora? Nooit van zo 'n naam gehoord... da's te zeggen: as ik me goed herinner had me zwager vroeger 'n hond die zo hiette.

SPIERING: Persies, juffrouw... net 'n hondenaam, maar dat is modern: 't schepsel heet Cornelia en vroeger werd ze Corrie genoemd, maar da's tegenwoordig veel te gewóón. Die meiden zijn compleet gek. *(Heeft het pakje bekeken, opent het nu)*

KOOLS: Maar dan is uw dochter toch ook 'n beetje gek, want die heet toch eigenlijk Lewiese en nou is 't Loes geworden.

SPIERING: Hè? *(Zucht)* Ik kan d'r niks an doen. *(Met pakje bezig)* Kijk nou toch...

KOOLS: *(fel nieuwsgierig)* Wat heb u daar, juffrouw?

SPIERING: 'n Lap stof...

KOOLS: Van uw dochter

SPIERING: *(fronsend)* Dat... nee, dat kèn haast Met. 't Ziet er nogal prijzig uit... *(Roept)* Loes... kom es effe.

KOOLS: *(er bij)* Tjees... da's vast geen goêkoop stoffie, juffrouw, as u mijn vraagt.

SPIERING: 't Zal wel van die Cora zijn; ik denk dat Loes effe met haar is mee gegaan. *(Loes komt op, ziet verstoord het pakje in handen van haar moeder)*

LOES: Wat is er? Wat moet u nou met dat pakje? U weet niet eens of... *(Stokt)*

SPIERING: Is 't dan niet van jou!

KOOLS: Wat 'n beelderig patroontje anders, meid.

LOES: *(licht verward)* Ja... ik... e... u heb toch zelf gezegd, moeder, dat ik best weer es 'n nieuwe jurk mocht hebben.

SPIERING: *(fronst)* Is die lap voor je eigen?

LOES: *(knikt)* D'r was 'n bijzondere aanbieding, hoorde ik van Cora.

SPIERING: *(verstoord)* We hebben geen bijzondere aanbiedingen van die Cora nodig. En ik heb tegen jou gezegd, dat we wel es in de uitverkoop zouwe kijken. 'k Weet niet wat jou bezielt! Hoe krijg je 't in je hoofd zó 'n dure jurk te kopen, terwijl je moeder... *(Verontwaardigd hoofdschuddend)* Ik weet niet meer hoe ik de endjes an mekaar mot knope...

KOOLS: 't Is zoals ik gezegd heb, juffrouw, die tegenwoordige jongelui trekken d'r lui eige nergens wat van an.

LOES: Hoor es... juffrouw Kools hoeft d'r eigen er niet mee te bemoeien.

KOOLS: O nee?

SPIERING: (*gebaart afwerend*) Nou ja...

LOES: (*kattig*) Ten eerste verdien ik toch zelf me geld en ten tweede... eh... wordt dit helemaal geen dure jurk (*Meet neergeslagen blik*) Ik heb 'n bijzonder koopje... 'n restantcouponnetje; drie en halve meter voor... e... 4.50...

SPIERING: ...D héle lap voor 4.50...? Gos, dat is zeker niet duur!

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto